

Muştu

Müslüman Arnavutluk'un Haftalık Bülteni

www.muslumanarnavutluk.com

9 Mayıs 2008 Cuma - Sayı :2

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sizleri, Müslüman Arnavutluk'un haftalık bülteni Muştu'nun ikinci sayısı ile selamlıyoruz.

İlk sayımızın akabinde bültenimize yönelik bazı eleştiriler olmadı değil. Bunların bir kısmı Arnavutları Müslüman – Hıristiyan şeklinde din temelinde bölmemize karşı olduklarını söyleyenlerdi. “Arnavut’un dini Arnavutluktur” sloganıyla özetlenen bu fikrin sahiplerinin Müslüman Arnavutluk tanımlamasını henüz doğru okuyamadığı kanaatindeyiz. Müslüman Arnavutluk bölgedeki diğer dinlerin varlığını reddetmez. Ancak, Arnavutların kahir ekseriyetinin Müslüman olduğunu ve bu bölgenin bir Müslüman bölgesi olduğunu söyler. Müslüman Arnavutluk inanç ve düşünce temelini İslam’dan aldığından dolaydır ki, kavmiyetçi düşüncelere uzaktır.

Eleştirilerin bir kısmı bülten ile birlikte www.muslumanarnavutluk.com sitesine yöneltilmiş haldeydi. Bu gruptaki eleştiriler Arnavut kavmini Osmanlı / Türk /İslam karşıtı cepheye yerleştirmek isteyenlerden geliyor ve site içinde yer alan yazıların Arnavut tarihini çarpıttığını ileri sürüyordu. Bilinmelidir ki Müslüman Arnavutluk, Arnavut halkının 500 yıllık İslami geçmişini yok sayan bir tarih anlayışını asla kabul etmeyecektir. Bu tarih anlayışında, örneği son dönemin kitaplarında da görülebilir, Katolik Arnavutlar tarih boyunca Arnavut halkının gerçek önderleri olarak lanse edilmekte ve Müslüman Arnavutların yetiştirdiği yüzlerce değer hiçe sayılmaktadır.

Müslüman Arnavutluk yolun zorlu olduğunun bilincindedir ve tüm zorluklarına rağmen Arnavut halkının ümmet ile bağının kopmaması için çalışacaktır. Gerçek yol da budur...

HAFIZ HACI SABRİ KOÇI (1921–2004)

Jaup İmer Pashaj

Hacı Hafız Sabri Koçi 14 Mayıs 1921’de Librazhd’in Orenje köyünde dünyaya geldi. Sabri Koçi doğduğu zaman babası İdris aile ihtiyaçlarını karşılamak için Selanik’te bulunuyordu.1

Doğumun üzerinden bir yıl geçmeden İdris’in öldüğü haberi geldi. Böylece Sabri henüz bir yaşındayken yetim kaldı. Sabri’nin böyle başlayan hayatı ıstıraplarla devam edecekti. Annesi Zenja çocuğunu yetiştirmek ve babasının boşluğunu doldurmak için üzüntüsünü geri plana atmak ve azami derecede çalışmak zorunda kalmıştı.

Babasının ölümü onu çocukluktan itibaren zor durumda bırakmasına rağmen o dini ilimleri öğrenmeyi durdurmamış. Sabri Koçi’nin zekâsını gören köyün muhtarı Âdem Kastrati çocuğun anne ve akrabalarını şehirde bir okula götürmeleri hususunda ikna etti.2

1932 yılında fedakârlıklarla dolu bir hayat başladı. Sabri hem okumak hem de çalışmak zorundaydı. Çok geçmeden

¹ Dr. Zekaj, Ramiz, “Zhvillimi i kultures islame te Shqiptaret gjate Shekullit XX”, s.369.

² Luli, Faik –Dizdari, İslam – Bushati, Nexhmi, “ne kujtim te brezave”, s.626.

öğretmenleri onun zekâsını fark ettiler. Sabri Koçi samimi tavırlarıyla öğretmenlerinin, özellikle akaid dersi okutan hocası Hafız Muhammed'in kalbini kazandı. Hocası Muhammed Rus camisinde yaptığı müezzinlik işinde kimi zaman kendi yerine Sabri Koçi'yi görevlendiriyordu. İlk dini dersleri tamamladıktan sonra hocası onu ünlü muallim, Hafız Muhammed Bektesh'in yanına götürerek ondan Sabri'yi kabul etmesini istedi. Bu dönemde Sabri Koçi kendini tamamiyle derslerine adanmıştı. Sabri Koçi bu dönemi; "Hatırlayabildiğim kadarıyla 30'lu yılların sonunda İşkodra şehri dini ilimler bakımından yüksek bir seviyeye gelmişti. Arapların deyimiyle "mehdul" yani İslam kültürünün ve bilgisinin beşiği olmuştu.³" sözleriyle dile getirir.

İşkodra Medresesi'den bir anı

İşkodra dini bakımından güzel faaliyetlerin yürütüldüğü ve yeni kadroların hazırlandığı bir beşik olmuştur. Bunun için Hacı Sabri şöyle yazar: İşkodra'da, Arap topraklarında yetişenlerle mukayese edebilecek kadar yüksek seviyede kadrolar yetiştirilmiştir.⁴

İlimlerin çoğunu, özellikle İslam hukuku miras meselelerini, hocası Hacı Muhammed Bektesh'inden almakla birlikte, bazı alanlarda diğer âlimler tarafından yetiştirildi. Bushati'den Kur'an-ı Kerim'in kıraat çeşitlerini ve Şeyh Kasım Hoca'dan tefsir derslerini tedris ettiğini misal olarak anabiliriz.⁵

Sabri, Kur'an, hadis, akaide, tesir ve fıkıh ilimleriyle birlikte diğer ilimleri de,

³ Koçi, Sabri, "Elif" gazetesi, 8. s.

⁴ Koçi, Sabri "El-Hilal" derneği. s.10.

⁵ Luli, Faik - Dizdari, İslam "nje jete ne sherbime te fese", Tiran, 1997, s.13.

özellikle felsefe, öğrendi 15 yıl süren bu eğitimin sonunda icazetnamesi aldı. Ancak o, bununla yetinmeyerek ünlü âlimlerden ders almaya devam etti. Aynı zamanda İşkodra'nın eski bir mahallesinin camisinde imam olarak görevlendirilmişti. Sabri Hoca Efendi'nin 1944'e kadar Osmanlı usulüne göre eğitim veren İşkodra Medresesi'nden aldığı icazet belgesi, Osmanlı döneminde diploma kelimesinin karşılığı olarak kullanılırdı. Öğrencinin ders aldığı hocaların silsile halinde kaydedildiği belgelerde icazet sahibinin hangi konularda yetkin olduğu belirtilirdi. Sabri ibni İdris Koçi'nin İşkodra Baş müftüsü tarafından Osmanlı'dan kalma mühürlerle tasdik edilen icazetnamesinde, hocası olarak Hacı Muhammed Tevfik Bektaşi'nin adı görülmektedir.

O ana kadar hafız Sabri Koçi bir şeyler öğrenmek ile sorumluyken, o andan itibaren insanlara bir şeyler öğretmekle de yükümlü hale gelmişti. İmamlık yaptığı birçok camide insanları etkilemesi Arnavutluk Emek Partisi'nin hoşuna gitmiyordu. Sabri Koçi bezdirilmek için değişik camilere atanıyor, bir yerde durmasına müsaade edilmiyordu. Ancak Sabri Koçi gittiği her camide dini sorumluluğunu samimiyetle yerine getirmek için elinden geleni yapıyor ve çok kısa bir süre içerisinde cemaat ile yakın temasa kurarak bir yandan Müslümanların sorunlarına çözüm getirmeye çalışırken, diğer yandan ahlakıyla, ikna edici konuşmalarıyla onların maneviyatını yükseltmeye çalışıyordu.

Hafız Sabri Koçi, başarısından endişelenen Arnavutluk Emek Partisi temsilcilerinin baskılarını, "Arnavutluk Emek Partisi İşkodra şubesi genel sekreteri hiç utanmadan gelip caminin içerisine giriyor, sen insanlara afyon veriyorsun, diyerek gençleri dışarı çıkartmaya çalışıyordu. Bölgenin başkanı ise beni, 'sen gençleri zehirliyorsun' diyerek suçluyor ve çeşitli baskılar yapıyordu.⁶" sözleriyle ifade eder.

Plake Camii'ndeki görevi sırasında cemaatin dikkate değer şekilde artması ile görev yeri önce Kruja ve sonra da Kavaja olarak değiştirildi. Hafız Sabri Koçi bu görevinde çevre köylere 15 yeni cami kazandıracak kadar başarı göstermişti. Ancak bir yandan

⁶ Koçi Sabri, , "Drita İslame" Gazetesi, s.1-3.

Arnavutluk'taki devlet yapısı da güçleniyor ve dine müdahaleler şiddetini arttırıyordu.

Plake Camii

Komünist rejimin hâkim kılındığı ülkeler içinde en katı din düşmanlığının uygulandığı ülke şüphesiz Arnavutluk'tur. Komünist rejim bu ülkede din düşmanlığını devletin resmi ideolojisi ve anayasal bir prensip haline getirmişti. Komünizmin çöküşüne kadar uygulamada olan anayasanın 37. maddesi ülke yönetimini ateist propagandayı yaygınlaştırmak ve tarihi materyalizmi bütün ülke halkına kabul ettirebilmek için gereken çalışmaları yürütmekle yükümlü tutuyordu. Yine aynı anayasanın 55. maddesinde dini kurumların ve sosyalist rejimle bağdaşmayan kuruluşların kurulmasının yasak olduğu ifade ediliyordu. Bu ülkede altmışlı yılların sonuna kadar 2169 cami ve kilisenin kapısına kilit vuruldu. Müslümanların dini işlerini yürütmekten sorumlu yüksek müftülük ilga edildi. Dini görevlerin yerine getirilmesi yasaklandı. 1967'de Arnavutluk'ta artık din diye bir şeyin kalmadığına dair resmi bir açıklama yapıldı. Artık din diye bir şey yoktu. Din ile uğraşanlar suç işlemiş oluyordu. Bunun için din ile uğraşan herkes kelepçelendi, hapsedildi. Hafız Sabri Koçi anılarında; "O gün Cuma günüydü. Cuma namazı kılındıktan sonra herkes daha önce benzeri olmayan şekilde benimle selamlaşmaya geliyor ve geri dönmüyordu. Bu benim dikkatimi çekti. Çok üzüldüm. Gerçek

şu ki, o gün benim ve dindarlar için 'Son Cuma' imiş.⁷ (Devam edecek...)

Enver Hoxha'nın heykeli
ve
mahzun Ethem Bey Camii

Mahzun Ethem Bey Camii
ve
Stalin heykeli - 1956

⁷ Koçi,Sabri, "Drita İslame" Gazetesi, s.1-4

ÇAMERIA GÜNLERİ YAKLAŞIYOR 27 Haziran Çamerya Soykırım Günü

"Çamidesler" veya "Çamlık Müslümanları" olarak adlandırılan Çamerya Arnavutları, Balkan Savaşı'ndan sonra toplanan Londra Konferansı'nda Arnavutluk'un sınırlarını belirlemekle görevlendirilen Komisyon tarafından hazırlanan, 17 Aralık 1913 tarihli Floransa Protokolü ile Kuzey Epir'in Arnavutluk'a bırakılması karşılığında Yunanistan'a verilen ve Yanya'dan Preveze'ye kadar olan alanı kapsayan Çameria (Güney Epir) bölgesinde yaşamış olan Müslüman Arnavutlardır. Güney Epir'i sınırlarına kattığı andan itibaren Çameryalı realitesini ortadan kaldırmaya çalışan Yunan Yönetimi, öncelikle bu topluluk içinde önde gelen 72 kişiyi Yanya'ya götürmek bahanesiyle katletmiş, bir kısmını da Girit Adası'na sürgüne göndermiştir. 1

Çameria

Yunan ordusunun Yanya'ya girişi
1913

Daha sonra da Müslüman Çamları, Lozan Antlaşması'nın bir ön çalışması olarak imzalanan "Türk ve Rum Ahalinin Değişimine İlişkin Sözleşme ve Protokol"ü kapsamına dahil edip Türkiye'ye göndermek isteyince, Çamlar direnmişler ve bu uygulamayı 1913 Anlaşması'na atıfta bulunarak reddetmişlerdir. Milletler Cemiyeti (BM) Karma Komisyonu ise

"Arnavut Müslümanların, özellikle Epir bölgesindekilerin zorunlu nüfus değişiminden muaf tutulmalarını" kararlaştırmıştı. Tüm bu direnişlere ve hukuki aykırılıklara rağmen, Yunan makamları onbinlerce Çam'ı baskı ile Türkiye'ye göndermiş, mülklerini müsadere etmiş ve yerlerine Anadolu'dan gelen Rumları yerleştirmiştir. Arnavutluk Hükümeti, Yunanistan'ın uluslararası hukuka aykırı bu uygulamaları karşısında Milletler Cemiyeti'ne başvurmuş, ancak Milletler Cemiyeti'nin girişimlerine rağmen Yunan makamları Müslüman Arnavutları göçe zorlamaya devam etmiştir. Yanya, Preveze, Louros, Konitza, Philiyades, Çamerya, Kastoria bölgesinde yüzyıllardır yaşayan Arnavutlar Türkiye'ye göçe zorlanmıştır. Türkiye'ye gönderilen Çamerya Arnavutlarının büyük bölümü İzmir ve yöresinde yerleşmişlerdir. Kısaca, bölgeyi ele geçirmesinden itibaren Yunanistan'ın politikası, Müslüman Arnavutları göç ve katliamlarla bertaraf etmek, Ortodoks Arnavutları da Yunanlılaştırmak olmuştur. Çamerya'da kalabilen Arnavut nüfusun durumu, 1936'da Loannis Metaxas Hükümeti'nin iktidara gelmesiyle daha da kötüleşmiş, demografik yapıyı değiştirmek amacıyla bölgeye Yunanlılar yerleştirilmiş, Arnavutların yaşadıkları yer isimleri Yunanca olarak değiştirilmiş, tutuklamalar, sınır dışı etmeler, mal müsadereleleri ile bir zulüm politikası izlenmiştir. Çamerya Arnavutlarına karşı etnik temizliği amaçlayan soykırım hareketi, 27 Haziran 1944'de başlamıştır. General Napolyon ZERVAS komutasındaki EDES (Ulusal Cumhuriyetçi Yunan Birliği) Çeteleri tarafından, 2900 yaşlı ve genç erkek, 214 kadın, 96 çocuk katledilmiş, 745 kadın tecavüze uğramış, 76 kadın kaçırılmış, 3 yaşından küçük 32 çocuk kılıçtan geçirilmiş, 68 köy yerle bir edilmiş, 5800 ev ve ibadet mekanları yakılıp yok edilmiştir.

Toplama kamplarında tutulan ve bir kısmı tecavüz edildikten sonra öldürülen Müslüman kadınlar 1945

Yunanistan ayrıca, Çamerya'da yaşamaya devam eden Ortodoks inançlı Arnavut halkın kimliklerini koruma çabalarını da şiddet kullanmak suretiyle bastırmıştır. Anadilleri olan Arnavutça'nın toplum içerisinde konuşulması yasaklanmış, Ortodoks oldukları halde, Çamerya'da kalan Arnavut halka güvenilmediği için 1945'den sonra bölgeye Yunanlılar, Arumeniler (Ulahlar) ve Çingeneler yerleştirilmiş, sınır dışı edilen Çamların mülkleri, yasal mülkiyet hakkına sahip olmadıkları halde yeni yerleşimcilere tahsis edilmiştir. Bu uygulamalara ilaveten 25 bin civarındaki Çamerya Arnavut'u, EDES çetelerince süngü zoru ile Arnavutluk'a göçe zorlanmışlardır. Bu olay, II. Dünya Savaşı sonunda yaşanan bir tehirci trajedisidir. Ve bugün bilindiği kadarıyla, General ZERVAS'ın etnik temizlik kampanyası sonrasında Epir bölgesinden bir Müslüman Arnavut varlığı kalmamıştır.

Yunanistan, tehciire tabi tuttuğu Çameryalı'ların mallarına el koymuş, camileri kapatmış, geçmişi hatırlatacak her

türlü izi silmeye çalışmış, geride kalan çok az sayıdaki Çamerya Arnavut'unu ise büyük ölçüde asimile etmiştir. Savaş sonrası yeni Arnavutluk Yönetimi, Çamerya konusunu Paris Barış Konferansı'na ve Müttefik Güçler Dışişleri Bakanları Toplantısı'na götürerek, Çamlar'ın eski vatanlarında kalan mülklerinin geri verilmesi ve tazminat ödenmesi taleplerini dile getirmiştir. Epir bölgesindeki yaşanan bu acı olaylar nedeniyle Yunanistan ile Arnavutluk arasındaki gerginlik hiç bir zaman bitmemiştir. Arnavutluk, Yunanistan'dan zorla sürülen Çameryalıların örgütlenmeye ve bu çerçevede sorunlarını duyurmaya başlamalarıyla birlikte, konuyla ilgili olarak resmi düzeyde daha yoğun girişimlerde bulunmaya başlamıştır. Bu çerçevede, Haziran 1989 yılında Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Süreci Kopenhag İnsani Boyut Toplantısı'nda Arnavut Heyeti, Yunanistan'daki Arnavutların durumunu gündeme getirmiştir. Haziran 1992 ayında ise, dönemin Arnavutluk Başbakanı Alexander Meksi, Atina ziyareti esnasında Yunanistan'daki Arnavutların durumunu ortaya koymuştur. Bu çerçevede, Arnavutluk Halk Meclisi 30 Haziran 1994 tarihli toplantısında, Çamerya Arnavutlarına karşı, Yunan aşırı milliyetçileri tarafından gerçekleştirilen soykırım hareketinin başlangıcı olan "27 Haziran" tarihinin, "Soykırım Günü" olarak ilan edilmesine ilişkin kanun tasarısını oy birliği ile kabul etmiştir. Tasarı ile ilgili müzakereler sırasında söz alan Demokratik Parti ve Sosyalist Parti grup sözcüleri, 1913 Londra Konferansı ile haksız şekilde Yunanistan'a terk edilen Çamerya bölgesinde, yaşayan Müslüman Arnavutların Yunan General Zervas'ın komutasındaki aşırı milliyetçi gruplarca tam bir etnik temizliğe tabi tutulduğunu, geriye kalan Çamerya Arnavutlarının ise Müslüman oldukları gerekçesiyle göçe zorlanmıştı. Yunan toprakları üzerindeki etnik grupların mevcudiyetini kayıtsız şartsız reddeden Yunan Yönetimleri Arnavutluk topraklarında yaşayan Yunan

azınlığın haklarını sonuna kadar kullanması için gereken tüm çabaları göstermiş ve amacına ulaşmıştır. Bugün Arnavutluk'ta yaşayan Yunan topluluğunun siyasi parti kurarak örgütlenerek, Arnavutluk siyasi yaşamında etkin rol oynayabilmektedir. Çameryalılar ise hiçbir suretle Yunanistan'da ne dernek ne de parti kurma hakkına sahip olabilmıştır. İşte Arnavutluk'ta yaşayan Yunan azınlığın sahip olduğu bazı haklar:- Gjirokastra Üniversitesi'ndeki öğretim görevlilerinden azımsanamayacak bir bölümü Yunan kökenlidir.- Arnavutluk'ta, Yunan üniversitelerinin diplomaları kabul edilmektedir. Yunanlılara ait kilise, mezarlık gibi kutsal yerler ve özel işletmelere yönelik saldırı olayları vukuu bulmamaktadır.- Güney Arnavutluk'ta yaşayan Yunan halkı için, ülke sınırları içerisinde herhangi bir dolaşım sınırlaması mevcut değildir.- Yunan halkı, gayrimenkul alım-satım konularında herhangi bir engelleme ile karşılaşmamaktadır.- Yunanistan'ın, Güney Arnavutluk'ta yaşayan Yunan halka yönelik kültürel faaliyetleri (konserler, fuarlar vb.) mevcut olup, bayramlarda dini vecibeler rahatlıkla yerine getirilebilmektedir.- Yunan kanalları Güney Arnavutluk'tan rahatlıkla izlenebilmektedir. Ayrıca, Yunan TV'lerinin Güney Arnavutlukla yönelik özel programları da mevcuttur. - Arnavutluk'ta, Yunan asıllı büyük iş adamları bulunmaktadır. - Arnavutluk'ta Yunan ticari firmaları faaliyet gösterebilmektedir. Yunan sanayiciler, Yunan halkın yaşadığı; bölgelere yatırım yapabilmektedirler. Saranda ve Delvine bölgelerindeki Yunan firmaları, çalışma hayatını kontrol etmektedirler.- Çalışmak için "izin, ruhsat vb." gereksinimi veya mesleklerini icra etmede herhangi bir engelleme yoktur.- Devlet dairelerinde Yunan kökenliler çalışabilmektedir. - Yunanistan'dan din adamları Güney Arnavutluk'a gidip kiliselerde görev yapabilmektedirler.- Yunanistan'dan giden din adamları, "Vorios Ipiros:" (Kuzey

Epir) meselesinin gündemde tutulması ve bu bölgenin Yunanistan'a bağlanması amacı ile bir çok faaliyet yürütmektedirler. Çameryalılar, bu yukarıda sayılan haklara hiçbir, dönemde, ulaşamamışlar, insan haklarına saygılı bir ortam umarken, Yunan, soykırım ve tehcirinin hedefi olmuşlardır.Çamerya Arnavutları şimdi, uluslararası camiadan, Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'ın, tarihsel bir gerçeklik olan "Çamerya Sorunu"nu kabul etmesi, Çamlar'ın atalarının topraklarını ziyaret etmelerine izin vermesi ve ellerinden alınan toprak üzerindeki meşru haklarını kabul etmesini sağlamak için üzerine düşen görevi yapmasını beklemektedirler.

Dipnotlar:

- 1) Mehdi FRASHERİ, L'Epire du Nord, Roma, 1946,-S; 1.2.2) Mehdi FRASHERİ,. L'Epiredu Nord, Roma,1946,.S.14 Kripto 1996/453-23) Çamerya Yurtsever Siyasi Demeği Etüdü, Temmuz-1993 Dr.Refik Barış/İstanbul

Zaptimi i Mesologjës

(Poezi çame mbi luftën greko – osmane të fillim shekullit të 19 kur shqiptarët shtypën terrorizmin grek. Poezia i kushtohet luftës së Mesollongjisë ku osmanët me në krye Ibrahim Pashain humbën. Sipas poetit faj në këtë humbje kishin donmetë që ju sollën belanë muslimanëve.)

Hamd e shuqre pa nihajet
Zotërisë, Perëndisë
Që n'arriu, na dha hidajet
Në besë të turqërisë

Edhe salavat, edhe selam
Përmbi hazrenë Muhamed
Ja Rab, të jetë mudam
I pasosur kurr' ebed

Pas hamdas e besmelesë
Edhe pas salavat e selam
Epi nusret halifesë
Q'është veqil në dini islam

Ja Rab, umrë sulltanit
T'ia shtoj edhe nusretnë
Q'i vjen për hakë dushmanit
Ruanë edhe gjith' ulqenë

Që nisi e bëri tertib
E dërgoi Rumelinë
Kaurrit i erdhi galib
I shtrëngoi e u dha Frëngjinë

Rumelija si ezhderi
U përpoq ditë dhe natë
Ndose pse iku asqeri
Ndose mbet dhe pa armatë

Mashallah, hallall i qoftë

E dëftoi trimërinë
Zoti mos e turpëroftë
Që dajandisi urdhinë
Dhe më në bisht bëri
sebeb
Zotërij' e Perëndisë
Q'i vate fermami dovlet
Vezirit Arabërisë

Edhe ai bëri itaat
Çunq ka mansib Misirrë
Tertibnë e bëri ifrat
Nisi e dërgoi të birrë

Elif, Allah, erdh vadeja
Dhe sahat i Perëndisë
Në dizet e një seneja
Nusret ju dha Turqisë

Ba – Bajraku i shehadetit
Hipi malë minaresë
Kriqi ra në fund të detit
Kuarrët i prunë në besë

Ta – tajin bëri sulltani
Vezir' e Arabërisë
Açik i vate fermami
'Epu nizam kaurrisë!'

Tha – thirri veziri vetë
Haxhi Ibrahim Pashanë
'Trimërija sot njihetë
të lëftoj me din
dushmanë!'

Xhim – Xhaiz e pa dovleti
Na dërgoi dhe donmenë
Irz në faqe s'na mbeti
Veçë të vëmë takatnë

Dhe ata bënë tahminë
Anë mb'anë, ngado qenë
Kriqinë deshnë t'e ngrinë
Të ulinë shehadetnë

Perëndija s'e pa xhaiz
Edh' na dërgoi belanë
Mesollongjia u batërdis
Ç'ishin brënda nishan
z'dhanë

PAYLAŞIYORUZ

14 Mayıs 1948. Müslüman Dünya ve tüm insanlık ailesi için tahayyül edilemez bir fitnenin alevlendiği an. 60 yıldır yükselen ateşle onbinlerce Müslüman'ı gözyaşına boğan bir fitne: **İSRAİL**

Ümmetin bir parçası olma iddiasındaki Müslüman Arnavutluk, ümmeti derinden yaralayan bu acıya kayıtsız kalamazdı. Müslüman Arnavutluk, İsrail'in Müslüman halka yaptığı tüm katliam, tehcir ve terör hareketlerini en şiddetli bir şekilde kımar. Yine Müslüman Arnavutluk, İslam ümmetinin acılarının, kaygılarının, meselelerinin kendi acıları, kaygıları, meseleleri olarak kabul edildiğinin bilinmesini ister.

Yüz yılı geçen bir süredir Balkan coğrafyasında sayısız katliamın, sürgünün muhatabı olan biz Müslüman Arnavutlar Filistin'in Müslüman halkını ve onların meşru direnişini selamlıyoruz.

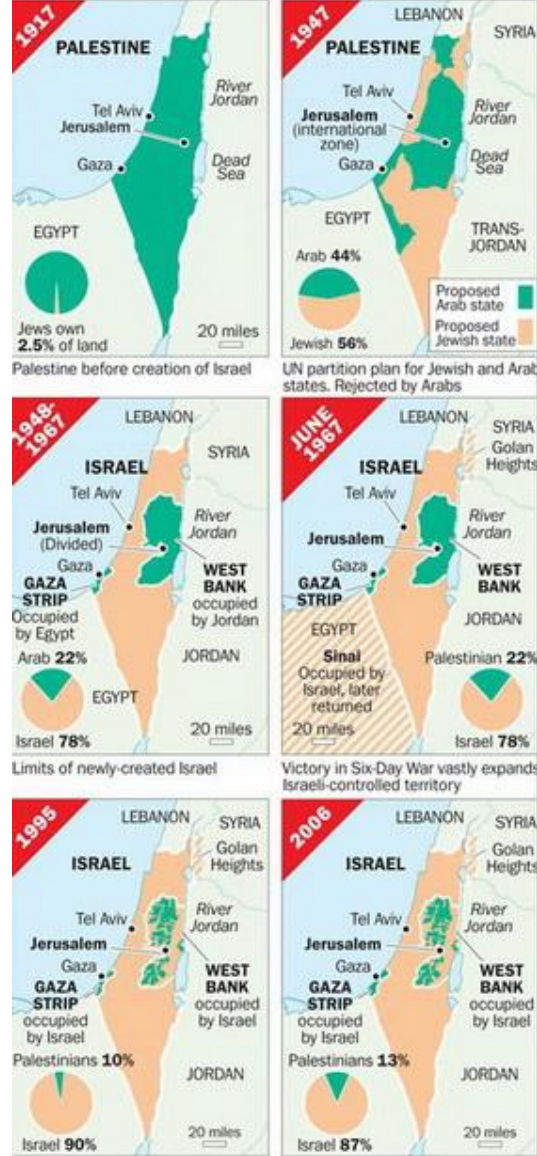
Sapan taşlarının yanında füze,
Başka alemlere farkımız bizim. (Necip Fazıl)

Filistin'in mücadelesinde yer alan tüm liderleri ve adı bilinmez nice şehitleri saygıyla anıyoruz.

Yaser Arafat Şeyh A. Yasin Fethi Şekaki

LAND IN DISPUTE

1.Harita, Filistin'de Müslümanların toprak kaybını 2.Harita Batı Şeria'daki durumu gösteriyor.